

Alle dage
Trykksaker
får De hurtig
billigst og
best fra
Lofotposten.

Lofotposten

Flotte
Barnevognen
hos
Berg & Co. 1/2
- Soolær -

— HELE NORD-NORGES AVIS —

105118
105112

Nr. 131 | Grunnlagt av Joh. E. Paulsen. | Svolvær mandag 10. juni 1940. | Redigert av Johan A. Paulsen. | 45. årg.

Norge har opgitt kampen.

Klokken 24 inatt blev vaabnene nedlagt og fiendtlighetene innstillet. Kongen og regjeringen har flyttet ut av landet.

Tragedien.

Igår rakk ikke vårt frile, rene flagg til topps. Det stanset på halv stang. Et sorgens budskap blev gitt til det norske folk fra kongen og regjeringen: Norge har opgitt kampen. To måneder etter krigens utbrudd har vi måttet erkjenne fiendens overmakt og strekke våben. Klokken 24 inatt blev fiendtlighetene innstillet.

Tragedien har rammet vårt folk, tungt og smertelig. Nødsiktig på samme dag vi for 35 år siden fikk løst unødvendige bånd og gjenvant vår hele og fulle selvstendighet fattet våre statsmakters beslutninger om å oppgi friheten og hele oss inn under fremmedt styre. Det gjør det hele ennå tyngre. Men det var ingen vei forbi. Vi ser det nu. Fortsatt kamp var spilt liv og værdier.

Proklamasjonen fra kongen og regjeringen sier det som skal sies i dette for Norge så trøstede, løst øieblikk. Det er ikke mange ordene å føle til. Alene var det umulig for Norge å føre kampen. Vårt land har levet i fred og var inntil på fred. Kriegen kunde vi ikke makte. Vi trodde en tid på seier ved våbenens hjelp. Kanskje hadde det også lykkes hvis de allierte hadde hatt anledning til å yde større hjelp. Men de fikk andre og større oppgaver. Norge måtte strykes.

Vi går en svart tid i møte, men forhåpentlig vil det bli mulig å bære alle fremmede symboler og bevare vår nasjonale egenart. Det vil bli stillet store krav til hver enkelt nordmanns likevekt og ro. Vi understrøker oppfordringen om ikke å bregge uoverlegenhet og satning. Det er ingen ting vunnit ved overfart og gjerninger. La oss i denne tunge tid vise et indre samhold og en rensning utad som ikke skal gi anledning til representanter som kan skade oss alle. Motstand nu er henseløst. Vi er troas alt nordmann, og vi skal ta fatt på gjenoppbyggingen av alt det som er lagt øde, og gjennom alt vårt virke skal sangen tones: Ja, vi elsker dette landet.

Til seierherren vil der bli rettet en opprøp om storminn og riemlighet. Tyskerne kjemper for det de selv mener er rett. Nordmennene har gjort det samme. Tyskland må forstå våre følelser.

Mange staute nordmenn er fallt på arena mark. På land og hav har de stridd for friheten, trofast og tappert. Idag senker vi flagget over deres graver til takk.

Her ligger dei grav i grav fra hel og ned til hav som stridde so. Gud sign kvar erleg svein som sov der under stein. Gud sign deim, kvar og ein der dei er no.

Til Nord-Norges civile befolkning!

Vier trødt i forhandlinger med den tyske øverstkommanderende i Norge. Det er enighet om at vår militære motstand opphører i kveld, søndag 9. juni 1940 klokken 24. Vi må da gå ut fra at fra samme tidspunkt opphører også all tysk bombing og tilføyning fra luften, fra land og fra sjøen. Jeg oppfordrer derfor alle evakuerte til å vende tilbake til sine hjem. Jeg oppfordrer samtidig alle til å unngå enhver handling som kan gi tyskerne anledning til represalier.

Forvarerets overkommando, 9. juni 1940.
Otto Ruge,
forvarersjef.

Hvis Paris faller

Når det vil stalle på sin i krigens.

Berlin, 10. juni. Bedaktoren av den tyske presse, rikskommisjonen Grosse erfar. An faldet, antyder i en uttalelse til den tyske presse at Italia første gang vil bli tvunget til å gi fra seg sitt bytte, og at det norske folk som nu ligger under tysk underkuing — etter skal få sin rett og sin frihet.

Sympatien vokser i Amerika.

Men noen handling kan man ikke gjøre.

Stortinget uttalte i sitt siste møte den 9. april at Norges regjering måtte holdes fri og uavhengig under alle vilkår om den så for dette formål skulde måtte flytte utenlands. I samsvar dermed blev det vedtatt i statsråd siste fredag 7. juni at kongen, kronprins og regjering foreslåelig skulde ta sitt sete utenfor Norge. Fra statsråd blev det utsendt følgende oprop:

Til det norske folket!
Kongen og regjeringen har i dette øieblikk sett sig nødt til å flytte sitt sete og sitt virke utenfor landets grenser.

Ved det brutale overfall som den tyske regjering uten varsel satte iverk lyktes det for tysk hærmakt å sette sig fast i Norge og etterhvert legge den styrte del av landet under sig. De allierte regjeringer, som var i krig med Tyskland, — den britiske, franske og polske regjering, — kom høvisynet Norge til hjelp med menneskap og våben, og inntil nu har det vært mulig å bevare endel av landet for dets lovlige nasjonale regjering.

Krigens harde nødvendighet har tvunget de allierte regjeringer til å samle all sin styrke til kampen på andre fronter, og de har fullt bruk for alle sine folk og alt sitt materiell på disse frontene.

Under disse vilkår er det umulig å holde kampen opp her i landet mot en overmakt som den tyske. Vår forvarersstyrke, som har kjempet med mot og tapperhet i to måneder, mangler det nødvendige krigsmateriell, særlig ammunisjon og komply, og kan ikke lenger fø det. Fortsatt kamp vilde bare føre til fullstendig ødeleggelse for de landsdeler som enda er frile. For tyskerne spoter i sin krigsførsel like så lite de fredeligste byer og bygder som de militære motstandskrafter.

Forvarerets overkommando har derfor rådd kongen og regjeringen til foreløbig å oppgi kampen innenlands, og kongen og regjeringen har funnet det som sin plikt å følge dette råd. De flytter derfor nu ut av landet.

Men de oppgir ikke dermed kampen for å vinne landets selvstendighet. Tvertimot — de vil holde frem med den utenfor landets grenser. De har det faste hóp at de tyske overfollmenn snart skal bli tvunget til å gi fra sig sitt bytte, og at det norske folk — sammen med andre folk som nu ligger under tysk underkuing — etter skal få sin rett og sin frihet.

Norges konge og Norges regjering vil i denne kampens tid være de frile talsmenn for det norske folks nasjonale krav. De vil så langt som det er gjørlig opprettholde det norske rikets selvstendige liv, således at ingen av de rettigheter som tilkommer en fri stat skal bli forspilt. Det vil bli deres oppgave å være om landets og folkets politiske rettsgrunnlag, så vårt fedreland i seierens stund med myndighet kan tre frem og hevde sin nasjonale frihet.

Det norske statsfags president står sammen med konge og regjering i alle kamp.

Likeens sjefene for Norges hær og orlogsflåte.

Og til stadfesting på at regjeringen vil være en regjering for hele det norske folk, uten omsyn til gamle partigrænser, har den idag styrket sig ved utnevning av nye statsråder av ulike partier.

Vi takker alle som i denne tiden har gjort sin plikt mot fedrelandet og kjempet for dets frihet, og vi samler oss i en mening til det norske folk om fremdelse å holde håpet og motet levende i sig gjennom all kuing og trøngsel. Vi er visse på at ingen nordmann vil svikte vår frihets sak. Vi roper bare til dere alle: Hold ut i tronkep mot vårt dyre fedreland.

Vi som sender dette opropet til dere i denne stund, vi er nødt til å forlate Norges grunn, vi er bestemte på å sette alle våre krafter, vårt liv og alt vi eler inn for Norges sak. Vi tror på at vi snart skal få komme tilbake til et fritt og selvstendig Norge, og vi håper vi skal kunne gjøre det med ære. Den tenken som skal bære all vår gjerning derute, og som vi vet vi har sammen med alle som blir heime, den ligger i ordene: Leve Norge! Allt for Norge!

HAAKON.
Johan Nygaardsvold.

I statsråd den 7. juni blev bankchef Arne Sunde og landbruksutsending, gårdbruker Anders Fjellstad utnevnt som statsråder.

Arne Sunde tilhører som kjent Venstre, Fjellstad Bondepartiet. Av Høire er fra før stortingsmann, mejer Svane Nielsen medlem av regjeringen.

Fra forsvarersjefen, kommanderende general Otto Ruge:

Dere har lest kongens og regjeringens proklamasjon. Motstanden i Nord-Norge skal opphøre trossfor at vi idag står ubesvart her. Det er gjort for å spare den landsdel for ytterligere ødeleggelse. Soldater, matroser og frivillige hjelpearbeidere i nord og sør, dere har gjort godt og trofast arbeide. Dere kan minnes med ære denne tiden. Takk alle sammen!

Norske kvinner og menn!

Det første avsnitt i vår strid for friheten er forbi. Vi går en svart tid imøte nu i et hørt land. Men krigen fortsetter på andre fronter. Nordmann er med i striden der. Den dag kommer da dere etter kan risse hodet. Vent på dagen. Vent med ro og still. Gjør ikke noe uoverlagt som kan gi erobrerne påskudd til represalier. Glem ikke den tiden da vi strød sammen med våben i hånd. Glem ikke dem som gav sitt liv i striden, eller dem som falt som uskyldige offer for flyangrepene. Vi som har stått sammen i striden har lovet hverandre at vi ikke skal gi oss før vi etter kan haise vårt frile, norske flagg som frile kvinner og menn. Dette løfte vil bli holdt, kanskje ikke av mig som må regne med heretter å være i erobrerens makt. Men de som fortsetter striden utenfor Norge og dere som er unge vil innfri løftet når dagen kommer. Hold ut og hold sammen inntil da som dere har gjort det hittil. Vent og tro og husk det gamle ordet: Vår Gud han er så fast an berg.

Forvarerets overkommando den 9. juni 1940.

OTTO RUGE,
forsvarersjef.